



Kornei Ciukovski

SPÁL-DE-RUP

ÎN ROMÎNEȘTE DE MARCEL BRESLAȘU

EDITURA TINERETULUI



în românește de M. Breslașu

EDITURA TINERETULUI

virtual-project.eu

== aladrian ==



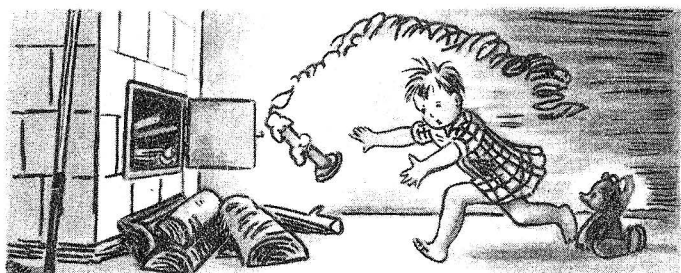
Ilustrații de V. Suteev

КОРНЕЙ ЧУКОВСКИЙ
МОЙ ДОДЫР
ДЕТГИЗ
1952

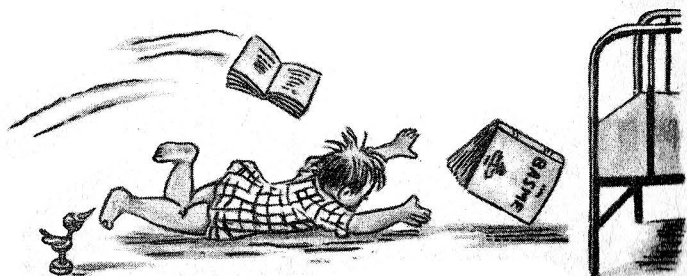


Ce ciudat,
ce ciudat!
Plapuma-a zburat
din pat;
perna mea,
după ea,
nu mai vrea
să mă cunoască.

Sare ici,
sare colea
ca o broască, broască, broască!



Și cearșaful
năzdrăvan
șterge praful
pe tavan.
Eu fug după luminare,
luminarea=n sobă sare.
Și cărțile,
hărțile,
zboară=n toate
părțile !



Hei! Acum aş bea un ceai!
Samovarule, ce ai?
De ce fugi de mine? Stai!
Stai, burtoşule, pe loc!
Dar el fuge ca de foc.



Ce e asta? Ce=ntimplare!
Totul, totul e=n mişcare.
De ce oare casa toată
se=nvırteşte ca o roată?

Fierul
de călcat
porneşte

după
cizme,
voiniceşte.

Geaba
vrea s=o ia
'nainte,

cizmele=s
după
plăcinte!

Dar plăcintele=au zburat
după fierul de călcat.
Poftim! Mătura, şi ea,
fuge=acum după curea!

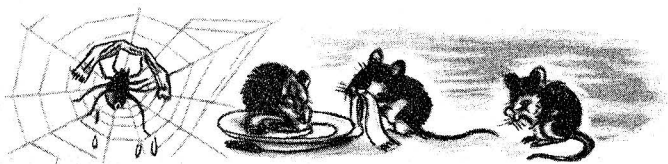


spălătorul strîmb și șchiop
și cum joacă hop, hop, hop!
Dă mereu din cap și vine
prîn odaie după mine
și oftează: ce rușine!
Ce copil murdar și rău!
De cînd sînt pe lume, zău,
n-am văzut așa băiat
nеспălat și ne=mbăiat!
Rău, rău, foarte rău,
eu aș plînge=n locul tău!

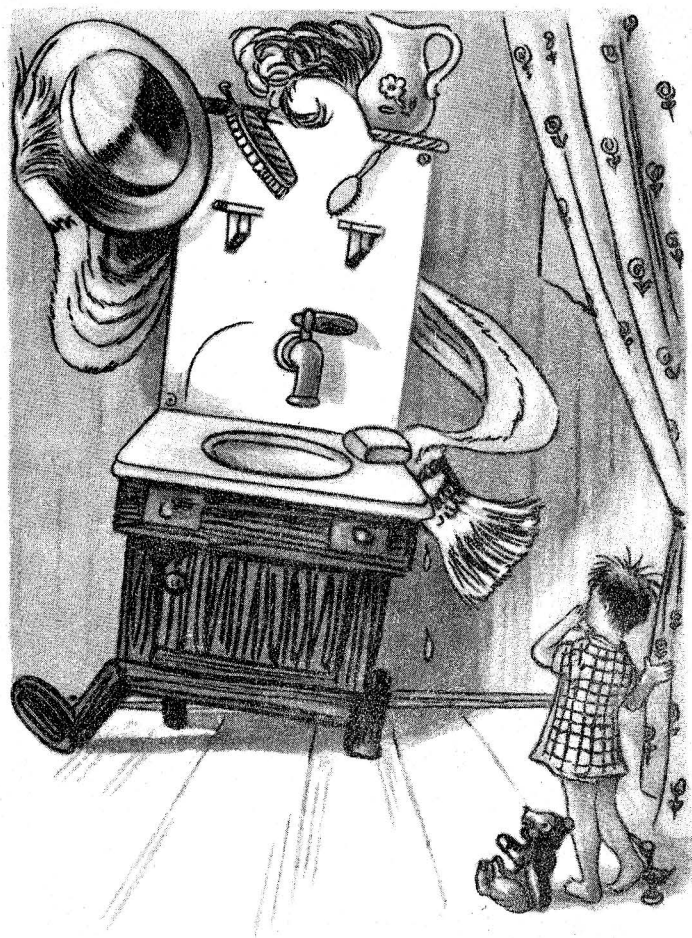
Parcă ai fi un purceluș,
ia te uită nițeluș:
nici măcar
un coșar
nu e chiar
așa murdar!

E atît
de urît
un copil cu vax pe gît!
Crema nu e, măi băiete,
pentru gît, ci pentru ghetete!
Dar mai văd și alte pete!
Dacă ochii nu mă-nșeală,
ți-a rămas
și o pată de cerneală,
drept sub nas!
Și ce mîini! Ce mîini murdare!
Nu e lucru de mirare
că atunci cînd le-au zărit
pantalonii,
pantalonii,
pantalonii au fugit!
Și mai fug, mai fug și-acuși
de-așa mîini de purceluș!

Azi, ca-n orice dimineață,
s-au spălat frumos pe față
toți bobocii mici de rață



și pîsoii,
și broscoi,
șoriceii,
și cățelii,
și gînsacii,
și gîndacii.
Numai tu,
nu și nu!
Numai tu,
din toți cei mici
ai rămas un murdărici —
care plîngi de frica apii!
Și bocancii și ciorapii
țî-au strigat fugînd de-aici:
Murdărici!
Murdărici!
Să mă vadăntreg poporul:
eu sînt, eu sînt spălătorul
cel mai mare,
cel mai tare,
poreclit și SPĂL=DE=RUP.
Hop, hop, hop și hup, hup, hup!
Vreți, nu vreți,
măi băieți,
eu sînt șef peste bureți!
Dacă tropăi din picioare,
oastea mea de spălătoare
o să vină aici, întreagă!
Și=or să urle, și=or să ragă —
și=or să tropăle și ele,
și=or să prîndă să te spele,
și, nu=ncape îndoială —
or să=i tragă=o săpuneală
celui care nu se spală.





Apa o să facă: plici!
pe capul lui Murdărici.

Spălătorul cel viclean
a bătut într-un lighean,
în ligheanul de aramă,
și-a strigat: BĂGAȚI DE SEAMĂ!

Și-atunci, perie după perie,
se-ncrețește și se sperie!
Una-două-nouă-zece,
începură să mă frece,
să mă scalde
'n ape calde,

să mă frece
'n apă rece!
Și mă freacă, și mă freacă,
înc=un pic și înc=oleacă!
„Hei, spălați=1 pe coșar,
pe coșarul cel murdar,
să=1 facem curat=curat,
o mîndrețe de băiat.
Să=i spălăm urechile,
mîinile, perechile,
degetele cîte unul.

Dar aici vorbi săpunul:
„Stați că=n ajutor vă săr.“
Și mi s=agățat în păr
și=a=nceput și el (nu glumă!)
furios, să facă spumă.
Și să muște, și să=nțepe
cît de bine se pricepe.
Și pe față și pe trup
parc=a năvălît un stup,
cu oastea lui SPĂL=DE=RUP!

Dar buretele? Nici el
nu se=astîmpără, de fel.





Mă stropește ne-ncetat,
bombănînd ca un turbat:
„Băieții și fetele,
toți iubesc buretele,
care scoate petele!
Vino-ncoace, măi hornare,
să-ți arăt ce sînt în stare!”
Eu, de frică,
fug din casă,
el de chică
nu mă lasă!
Fug afară,
zdup pe scară,

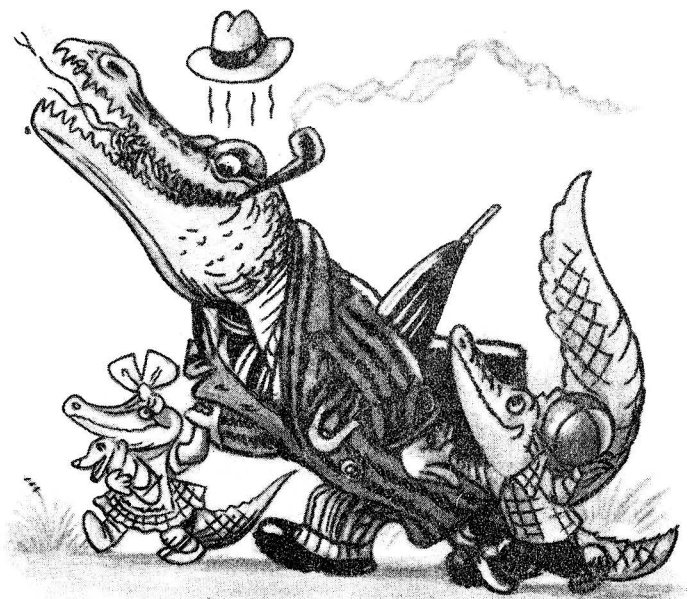
din ogradă,
zdup în stradă !
El se ține
după mine.
Ce rușine,
Ce rușine !

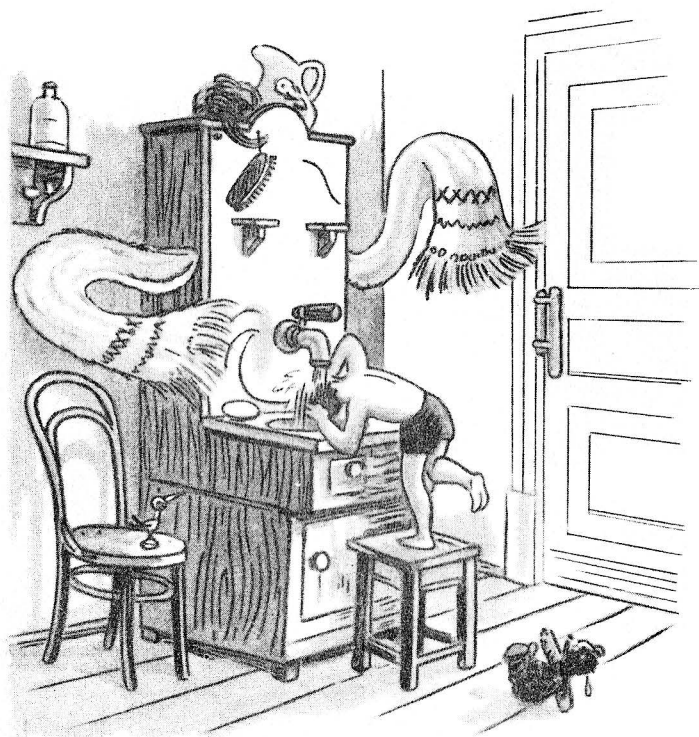
Am ajuns pe bulevard !
Eu m=am cățarat pe=un gard
și=am sărit într=o grădină
plină=plină=plină=plină
cu=animale mii și mii,
mari și mici și mijlocii !

Dar văd bine?
Cine vine
pe alee către mine?
E bătrînul meu amic,
crocodilul cel voinic,
cu cei doi copii ai lui.
Cum îi cheamă ? Să vă spuî :
CROCODEL
pe băiețel,
pe fetiță
CROCODIȚĂ.
De burete tot nu scap,
hop și el la mine=n cap !
Și mă mușcă parcă=i lup
fratele lui SPĂL-DE-RUP !
Crocodilul, cînd îl vede,
se zbirlește,
se repede,
și cînd cască-o dată botul . . .
Na ! Mi l-a-nghițit cu totul !

Eu rid, foarte bucuros,
dar deodată,
iată, iată,
crocodilul fioros
începe să țopăie,
începe să tropăie,
coada să și-o tîrîie
și la mine mîrîie!

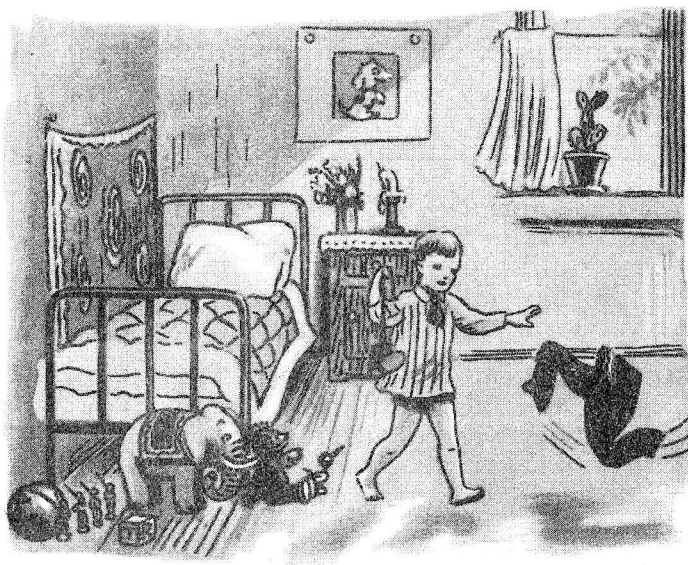
„Lasă,
lasă! (Zice el.)
Du-te-acasă! (Zice el.)
Haide, pleacă,
haide, pleacă,
și te spală,
și te freacă!
(Zice el.)





Și-mi mai zice fel de fel . . .
Și de nu, să știi că viu,
și-am să te înghit de viu.
Am să te mănînc, băiete,
uite-așa, ca pe-un burete !"

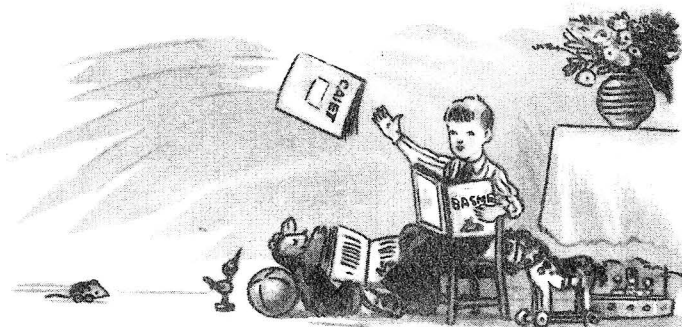
Nu mi-a spus-o'n două rînduri,
și nici eu n-am stat pe gînduri,
și-am luat-o la pîcior
cître casă'n mare zor :



peste gard,
în bulevard,
și din stradă,
în ogradă,
și din scară,
în pridvor,
și de-aici,
la spălător !
Spălătorule, fii bun,
dă-mi o perie și-un săpun,
apă rece, apă caldă,
haide, vino de mă scaldă !
Vreau să fiu curat-curat
și spălat și pieptănat.

Vacs pe gît n-am să mai las,
nici cerneală drept sub nas.
Să se-ntrebe mama: Ghici,
unde este Murdărici?
Hei!
Dar ce-i?
Să fie ei?
Uite pantalonii mei!
S-au întors la mine singuri!
Și mai vin și două linguri
cu șerbet — și-o prăjitură
zboară drept la mine-n gură!
Vin din toate părțile,
hărțile și cărțile,
și caietele și tocul
învîrtesc voioase jocul.

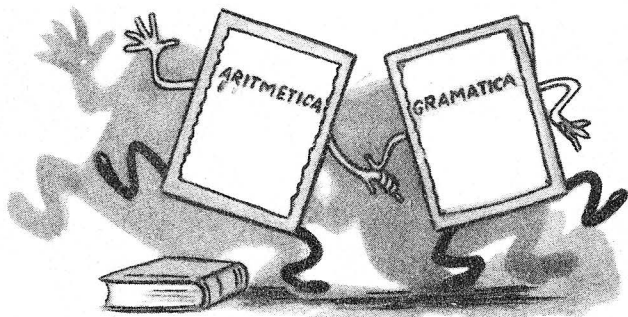
„Bravo, bravo, să te speli!”
spune cartea de citire

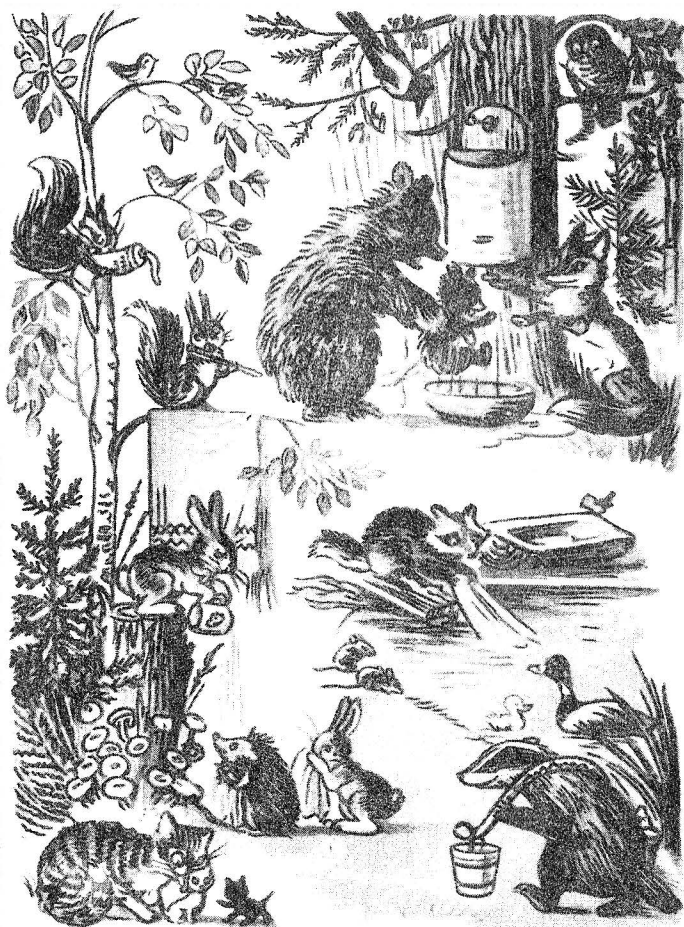


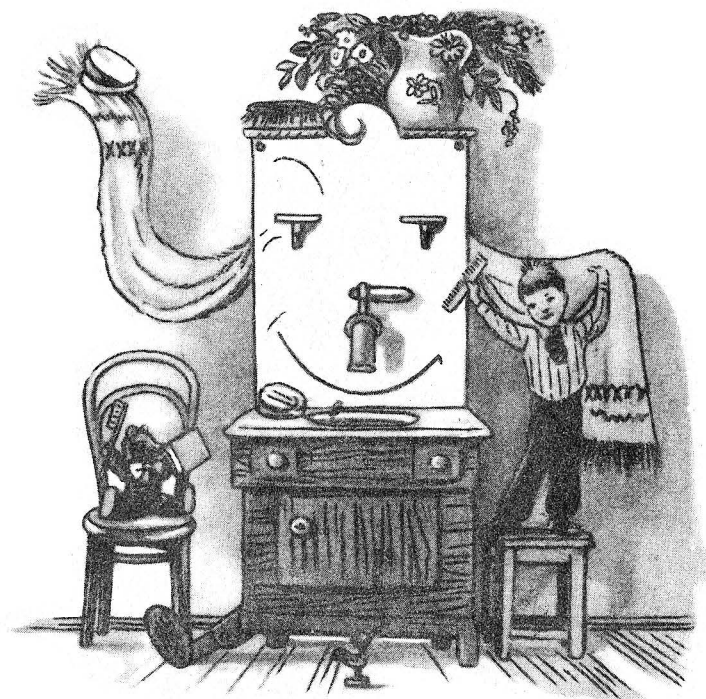
și cu cea de socoteli —
joacă hora în neștire!
Chiar și cruntul SPĂL=DE=RUP
spune: „Vino să te pup!
Ei, acum ne=am împăcat,
Mă mîndresc cu=așa băiat!“

Și vestitul spălător
dănțuiește=nr=un picior,
în piciorul lui cel șchiop:
hup, hup, hup și hop, hop, hop,
fluturînd dintr-un prosop!
„Toți copiii mari și mici
și de=aierea, și de=aici,
(spune fostul Murdărîci),
ascultați-mi azi povața!“

Seara ca și dimineața,
spălați mîinile și fața
cu săpunul cel spumos,
cu ștergarul cel pufos;
spălați dinții după asta
cu periuța și cu pasta!







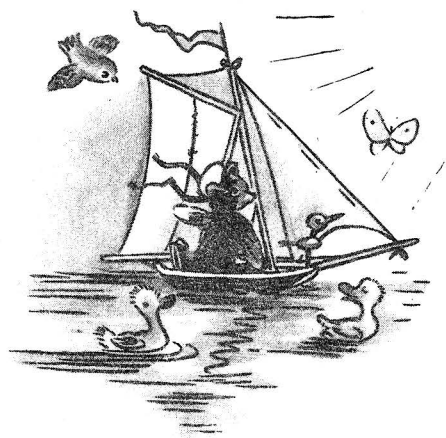
Să ne bălăcim mereu
tu, și ea, și el și eu!
Nu mă tem de apă, nu!
Și nici el, nici ea, nici tu!
Să ne și stropim nițel
eu, și tu, și ea, și el!



La izvor sau la cişmea,
tu, şi eu, şi el, şi ea
şi în baie, şi-n copaie,
şi la râu, şi la pîrîu,
şi-n covată (cîteodată)
şi-n hîrdău (că nu e rău)
şi în albie, şi-n lighean,
şi în mare, şi-n ocean!



Da, de-acuma înainte
orișice copil cuminte
— după ce se va spăla —
o să cînte viața-ntreagă:
„Apă, cît îmi ești de dragă!”



Nr. 4969

Redactor de carte : I. Hobana
Tehnoredactor : C. Vulcănescu

*Dat la cules 10.VIII.960. Bun de tipar 13.
X.1960. Tiraj 25.120. Hirtie semivelină de 80
gr. m. p. Coli de tipar 1,5. Coli de editură
0,9. Ft. 32/84×108. Com editurii 4691. Ediție
II. A 0675. Pentru bibliotecile mici indicile
de clasificare 8 (S) = R*

Tiparul executat sub comanda nr 2321 la
Întreprinderea Poligrafică „13 Decembrie
1918”, str. Grigore Alexandrescu Nr. 93—95
București, — R.P.R.